

„STRAŽA“

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrta leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 104

Maribor, dne 12. septembra 1910.

Letnik II.

Slavje v Trbovljah.

Tretji društveni dom je otvorila naša organizacija včeraj dne 11. septembra (v Trbovljah). Prvi stoji v Velenju, drugi v St. Mihi, tretji v Trbovljah. Dočim so si liberalci po velikih težavah zgradili komaj en dom (Sokolski dom v Gaberju), smo jim mi že naprej, čeprav vsakdo ve, da so v liberalnih vrstah s posvetnim blagom obilno oblagodarjeni ljudje vmes, česar se o nas ne more trditi. (A v naših vrstah je doma požrtvovalnost in ta nam stavi domove.

Trbovlskim liberalcem je delala naša slavnost velike preglednice. Slovenski odborniki trbovlskega občinskega zastopa so stopili skupaj in veliki modrijani so soglasno sklenili, da gospod župan, ki je lani pozdravil liberalne Sokole, katoliško-narodnih čet naše organizacije ne sme pozdraviti. Toda ni nam ta sklep skvaril veselja. Naša moč se ne opira na liberalne mogote, ampak na kmečke in delavske koče. Ljubše nam je, da ni nobenega pozdrava, kakor pozdrav, kjer ni srce zraven. Sicer pa smo prepričani, da pride čas, ko bo tudi trbovlski župan pozdravil naše prireditve. Mnogo se je že spremenilo na Spodnje-Stajerskem in tudi v Trbovljah ne bo ostalo vse pri starem.

Več takta nego slovenski del občinskega odbora je pokazalo trbovlsko prebivalstvo, tudi ono, ki je liberalnega in socialdemokratskega naziranja. Z dostojnostjo je zasledovalo razvoj našega slavja, koje se je vršilo popolnoma mirno, v najlepšem redu, ter veličastno.

Došle goste je na javnem prostoru pred cerkvijo pozdravil gospod kaplan Pečnak. Prišel je pozdrav iz srca, ki ljubi ljudstvo, in zato je našel tudi odmev v vseh srcih.

Pozornost vseh udeležencev so obračale na se dobro disciplinirane vrste vrlih Orlov, katerih je prihitelo k slavnosti iz Štajerskega in Kranjskega približno 100.

Na čelu spreveda, ki se je pomikal proti cerkvi, je korakala trbovlska pazniška godba.

Cerkveni govor je imel dr. Korošec. Pri sv. maši sta stregla dva Orla, kar je naredilo na ljudstvo zelo ugoden utis. Takoj po cerkvenem opravilu se je zopet razvrstil sprevod ter se pomikal proti Društvenemu domu, da se izvrši blagoslovljenje. Na tisoče ljudi je šlo s sprevedom.

PODLISTEK.

Le en vinar!

(Dalje.)

— No, pa pojdimo! Marko, plačaj!, je rekel Pačanov Polde in sunil Marka pod rebra.

— I, i, kaj bom jaz plačal? Saj si vendar obljubil, da boš ti plačal!, je milo jecljaje odgovoril Marko.

— Glej ga no, prvič je šel v gostilno, pa naj še za njega plačujem! Ha-ha, Boga zahvali, da sem te vendar enkrat spravil v gostilno, saj vidiš, kako lepo je biti v taki družbi!

— Saj res, lepo je biti v taki družbi!, je prikimal pijani Marko.

— Torej plačaj!

— I, i, no, bom pa plačal, če ni drugače!

— Še zame, Marko! Veš, jutri začneva s plesom! Zastonj te ne bom učil! Plačaj še zame!, je silil Petranov France.

— O, zate tudi plačam, seveda, saj me boš ti učil plesati!

— Za vse, za vse plačaj, saj si danes prvič v naši družbi, in stara navada je, da mora vsak novo vstopivši ud plačati vsemu društvu enkrat za pijačo!, je vpil na drugem koncu mize nek pijanček.

— Kaj res? Ali je res taka navada?, je vprašal Marko.

— Res, res!, so mu pritrčili.

— No, no, potem pa že, potem pa že, potem pa moram plačati! Kambič, račun daj!

Deset trdo prisluženih kronic je moral plačati Marko za pijačo. S tresočo roko jih je porinil pred krčmarja.

Hudo mu je bilo zanje, a bal se je ustavljati

Blagoslovljenje je izvršil gosp. dekan laški dr. Kruljc, ki je v pristranih besedah po blagoslovu nagovoril ljudstvo ter želel, da bi počival na Domu blagoslov božji ter da bi bili vsi, ki bodo prihajali in izhajali, pravi angelji luči, kakor želi sv. Cerkev v blagoslovljenem besedilu.

Slavnostni govor je imel državni in deželni poslanec dr. Benkovič. Ožigosal je s krepkimi besedami sklep slovenskih občinskih odbornikov. Navaden takt zahteva, da se mirni in pošteni gostje pozdravijo. To se povsod zgodi, v vsaki hiši, v vsaki skupini ljudi. Netaktnost liberalnih matadorjev je preprečila letos tudi obisk cesarskega namestnika in s tem otežkočila započeto akcijo. Na se povzdigne Trbovlje v trg in se mu da kaka srednja šola. S svojim nerodnim postopanjem škodujejo liberalci svoji občini. Izrazil je potem svoje veselje nad otvoritvijo Društvenega doma, ki bi se pravzaprav lahko imenoval Zupanov dom, kajti gospod Zupan st. je imel največ skrbi z zidavo in je vedno stal neomajano, kadar je vse obupavalo. Želel je, da bi bil Društveni dom ognjišče krščanske prosvete in iskrenega rodoljubja. (Veliko odobravanje.)

Gospod Zupan st. se zahvali za priznalne besede ter obljublja vstrajati na mestu, na katerem stoji. (Navdušeno odobravanje.)

Državni in deželni poslanec dr. Korošec kaže na šolo, ki stoji Društvenemu domu nasproti. Toda Društveni dom in šola si ne bosta nasprotnika, temveč tukaj se bo nadaljevala izobrazba, za katero je ljudska šola položila podlago. Z novim domom so dobile naše organizacije v Trbovljah trdna tla. Zato pa tudi upamo, da bo napredek velik. Naše prosvetno delo je najboljši dokaz, da je le v naših vrstah smisel za pravi napredek, kakor je tudi (le pri nas doma razumevanje pravega rodoljubja. Naša stranka je edina, ki si je ohranila čist narodni ščit in to je njen ponos. V Gradcu bomo vstrajali pri boju za slovenske pravice, dokler bo to zahtevala korist slovenskega ljudstva. Liberalna stranka nima smisla za narodnost, če si njen vodja v Gradcu ne upa niti slovenski govoriti. Svoje započeto delo v domovini bomo nadaljevali, dokler ne bo celi slovenski Štajer, in ž njim tudi Trbovlje v našem taboru. (Veliko odobravanje.)

Po teh besedah je sklenil gospod Zupan slavnostno zborovanje, ter povabil vse navzoče k popoldanski telovadbi in ljudski veselici.

svojim „prijateljem.“ Vino je tudi storilo svoje. Mar ko ni mogel sam domu, tako je bil pijan.

Pomagali so mu drugi, ki pa tudi sami niso bili dosti na boljšem od njega.

Po vsej cesti jih je bilo dosti, sempatja se je kdo zvrnil v obcestni jarek in tam obležal in spal do jutra.

Nazadnje je ostal z Markom le še Petranov France. Držal je Marka pod pazduho in se delal kot da ni nič pijan.

— Le korajžo, korajžo in pogum, Marko! Korajža velja! Pa vesel bodi, da si prišel k nam, v našo družbo! Kaj ne, v jeseni jo bova pa mahnila k vojakom! Ho, pa ga bova tudi tam pila, kaj ne da, Marko?

— Ja, ja, k vojakom — pila — pila — kaj ne France?

— Da, pa pela bova tudi, kaj ne? Daj, zapojva tisto: „Kaj nam pa morejo, morejo, morejo, kaj nam pa morejo, če smo vesel?“ Nič nam ne morejo! Ali ne misliš peti?

— Na-a-a, France, ne morem!

— E, se boš pa naučil, pa plesati te bom tudi naučil!

France se je spodtaknil ob obcestni kamen in se zvalil v jarek. Potegnil je s seboj tudi prijatelja Marka.

Obležala sta, parkrat se grdo pridušila, nato pa kmalu zaspala. Zgodilo se je ravno pred Skofovo hišo.

Gnusno je gledati pijanca, ko gre domov iz gostilne in meri cesto od desne proti levi in od leve proti desni in tako dalje, a stokrat gnusnejše je vidi deti prijatelje alkohola, ko leže vsi zamazani in blatni v svoji pijanosti v blatu ob cesti.

Človeka zgrabi jeza, ko gleda take prizore, in najraje bi pritisnil vsakemu takemu pijancu par gor-kih, a to samo za hip.

Ob ¼4. uri popoldan se je začela telovadba. Veselje je bilo gledati vrste čilih Orlov. Čeprav so vsled sobotnega obilnega dežja tla bila hudo razmočena, vendar so vse točke proizvajali eksaktno in vzorno. Ljudstvo, kojega je bilo gotovo okoli 2000, se je divilo telovadbi in jo zasledovalo z neprestanim velikim zanimanjem.

In na to se je vršila ljudska veselica, živahno in animirano. Dostojno se je izvršil cel program, in zadovoljnost in navdušenje sta bili čustvi, ki nam jih je vzbudil ta slavnostni dan v naših srcih.

Vladni mešetar Ploj.

Dvorni svetnik Ploj je na Dunaju načelnik Zvezde južnih Slovanov in kot tak z dr. Šusteršičem vred voditelj jugoslovanske obstrukcije v državnem zboru. Obenem je kot član parlamentarne komisije Slovan-ske Unije tudi izmed najupljudnejših voditeljev večletne slovenske opozicije. Obstrukcija in opozicija imata svojo ost naperjeno proti sedanji Slovanom skrajno sovražni vladi.

Ze večkrat so se razširjale o Ploju in njegovih opozicionalni zanesljivosti čudne govorice. Faktično mu nihče ni več zaupal, vsak je videl v njem zaupnika vlade v slovenskem opozicionalnem taboru. Vse je na primer osupnilo, ko je baron Bienert za časa jugoslovanske obstrukcije povedal zastopnikom nemških strank, da je bil Ploj pri njem ter mu povedal, da se je le pod pritiskom dr. Šusteršiča odločil za obstrukcijo in da le nerad obstruira. Če hoji v najljutejšem boju eden izmed vojskovodij, nasproten tabor in sovražniku daje navdušenje za protiboj, potem bi se tak vojskovodja povsod odstranil. Pri bratih Jugoslovanih pa še niso prišli na to višino etičnega naziranja.

Zopet se je izvedelo za slučaj, ki nam postavlja Ploja naravnost v luč vladnega sluge in vladnega emiserja. V Ljubljani se je vršila dne 9. t. m. sodna obravnava starinov dr. Tavčar-Triller proti mladini Ribnikarju, ki jih je dolžil, da sta spletkarila proti izvolitvi Hribarja in delala na to, da se izvoli dr. Tavčar ljubljanskim županom. Obravnava še ni končana, ker se bodo poklicale nove priče, ampak uloga Plojeva v celi zadevi je že dovolj razjasnjena.

Neoporečeno je izpovedal mladina Ribnikar v sodni dvorani, da se je vlada posluževala opozicio-

Takoj nato se ga polasti žalost, sočutje, smili se mu to bedno ljudstvo, ki znosi vsak vinar v roke krčmarjem. Smili se mu, ko gleda njih blede in upadene obraze, iz katerih gleda bolezen in želja piti, piti, še bolj piti!

In vsak izmed nas mora sočutno reči: Oj ti ubogo, zapeljano ljudstvo, kedaj boš pustilo svojega najhujšega sovražnika, alkohol; kedaj boš spoznalo, da ti preobilo pitje ne koristi, ampak škoduje na duši in na telesu. In iz srca nam kipi nek glas pesnikov: O Bog, to dobo skoraj daj . . .

Čudno je gledal drugega jutra gospodar Škof, ko je zapazil v jarku ob svojem potu svojega hlapca spati.

Izprva kar ni hotel verjeti svojim očem, da bi se Marko tako daleč izpozabil, sa je bil dosedaj še vedno pameten in se ni še nikdar napil, še manj pa tako upijanil, da bi obležal v blatnem jarku.

Še-le ko je stopil bližje in pogledal Marka v obraz, se je prepričal, da se ne moti. Pograbila ga je jeza. Sunil je Marka pod rebra, in ko to ni pomagalo, ga je še parkrat prav pošteno bunknil s svojim okovanim črevljevem.

— A-a-a, kaj pa je, kje pa sem?, je zazijal naš Marko in začudeno pogledal gospodarja.

— V jarku, v blatu, pijaneč grdi! Da te ni sram se tako nazreti, da obležiš! Živina pozna mero, a ti je ne poznaš! Sram te bodi! Nisem mislil kaj takega od tebe!

Gospodar se je jezno obrnil

Ježno je vzdignil pesti in hotel udariti po Petranovem Francetu. ki je ležal poleg njega in še vedno spal. Toda premislil se je.

Marko pa se je še-le sedaj zavedal, kje je pravzaprav in kaj se je sinoči z njim zgodilo. Sram ga je bilo in pokesal se je v svoji duši svojega sinočnega dejanja.

(Dalje prihodnjik.)

nalca in obstrukcionista Ploja, ki naj bi za vlado sondiral mnenje narodno-napredne stranke v Ljubljani za slučaj, ako bi Hribar ne dobil najvišjega potrjenja.

To je huda obtožba za dr. Ploja! Kdo še naj sedaj zaupa dr. Ploju, kadar pride posredovati v kaki zadevi. Nihče ne bo vedel, ali je odposlanec vlade ali zastopnik ljudstva. V vsakem njegovem dejanju nam mora nastati dvom, ali dela za vlado ali za koga drugega. Vlada je neprijateljica slovenskega naroda. Ploj služi, kakor dokazano, vladi, pravi pa, da tudi narodu. Vendar pa ne more nihče služiti dvema gospodoma.

Še bolj zagonetna je uloga Ploja, če pomislimo tudi, kako stališče zavzema v javnosti nasproti vladi. Ploj je hud opozicionalec, zadnji čas celo sovoditelj obstrukcije. Toda iz sodne dvorane izvemo, da je istočasno na tihem, javnosti prikrito, tudi agent iste vlade, proti kateri se bori z ognjem in mečem.

Za politični značaj Plojev je tudi poučljivo njegovo različno stališče v zadevi ljubljanskega županskega vprašanja. Najprej se je bil mož, ki na Štajerskem v svojem listu razglasa konzervativnost v verskem in vsakem druge oziru, potegoval za voditelja starih liberalcev dr. Tavčarja. Potem je veter drugače potegnil, mladi liberalci so najodločneje nastopili proti Tavčarju in za Hribarja, in sedaj je dr. Ploj pisal Haerdtlu, kakor se je v sodni dvorani izjavilo, proti Tavčarju in za kandidata mladih liberalcev, za Hribarja.

Ploj bo tudi poklican kot prič, in slovenska javnost še zna izvedeti druge stvari o človeku, ki je pred narodom obstrukcionista, na tihem pa pokoren vladni agent in mešetar!

Vesela znamenja.

(Dopis iz učiteljskih krogov.)

III.

Mesec avgust je bil mesec učiteljskih zborovanj. Razun uradnih, okrajnih konferenc so se še vršila tri velika, pomembna zborovanja: Slomšekova zveza je slavila dne 7. in 8. avgusta svojo 10letnico v Ljubljani, istočasno je zborovala Zaveza v Novem Mestu, dne 24. avgusta pa se je zbralo goriško kršćansko misleče učitelstvo na Sveti gori.

Če čitamo poročila teh zborovanj, pridemo do prepričanja, da leži velika duševna sila v naših štajerskih, kranjskih in goriških učiteljskih vrstah in da bi ta duševna sila, združena v eno celoto, in delujoča v roku v roki z našim častitim duhovništvom, bila ogromna skala, na katero bi lahko zidal slovenski narod svojo lepšo bodočnost.

Ako bi se ta dva stanu združila v narodnem, izobraževalnem in gospodarskem delu, ter si stala stran ob strani, podpirala se v šoli in izven šole, tedaj bi se kmalu začeli krčiti dolgi prsti naših narodnih nasprotnikov in Slovenec bi postal na svoji zemlji svoj gospodar. Zasijala bi nam tudi lepša bodočnost.

Toda razumevanje tega skupnega delovanja prodira le počasi, čeravno sigurno, v dobi naših razburjenih duhov. Celo naši ekstremno liberalni tovariši so že uvideli, da leži edina rešitev človeštva v vzgoji po par. 1 naših šolskih postav.

Z razmotrivanjem versko-nravnega stališča šolske vzgoje so se zdatno približali našim ciljem in treba bo le še nekoliko časa, miru in treznega razmotrivanja naših razmer, da se z množico zapeljane slovenskega učitelstva vendar še sporazumemo.

Najprej bi se morali vprašati, ali diši res vse, kar store duhovniki na vzgojnem in narodnem polju, po „črnem, srednjem veku“ in ako bi res sedanjo zblizanje učitelstva in duhovščine že rodilo staro, konkordatno šolo, ki leži tako v želodecu nekaterim prenapetnežem, da jim že samo ime vzbuja kurjo polt po vsem telesu.

Z organizacijo in reorganizacijo našega šolstva se je tudi marsikaj spremenilo pri učitelstvu.

Pred sto leti je bil edino-le duhovnik vzgojitelj našega zapuščene naroda, danes mu stoji ob strani — učitelj. Toda mnogi od krivega liberalizma zapeljani učitelji nočejo tega uvideti, oni nočejo delati z duhovnikom za blagor izročene ljudstva, ampak hočejo sami, edino-le sami odločevati v vseh ljudskih vprašanjih ter stati nekako nad duhovnikom, namesto ob njegovi strani.

To je gotovo skrajna ekstremnost! In da je prišlo do te ekstremnosti, temu so krivi napačni nazori in politični boji, katerim bi moral biti nedostopen vsak učitelj.

Učitelj naj služi edino-le šoli in njej izročeni mladini, da se na versko-nravni podlagi usposobi za težki boj življenja. Edino učiteljevo vprašanje mora biti: kako bom si vzgojil značaje, da bodo zadostili par. 1 šolskega zakona. In pri iskanju te poti in pa sredstev v dosegu teh ciljev ne bode učitelj sameval kakor breza v tujini. Podpirala ga bode država, cerkev, občina, družina in vse naše pošteno misleče slovensko ljudstvo, ker ne bode več videlo prepada med staro verno domačo hišo in novo šolo.

Ob jednem pa se bode zgodil še drugi čudež. Učitelj, ki služi edino-le šoli in mladini, bode hipoma spoznal, da pravzaprav ni razlike med njegovim de-

lovanjem in med vzgojnim delovanjem našega duhovništva, in da se vjemata nazora o versko-nravni vzgoji. V šoli si bosta podala roke in tudi izven šole se bosta ravnala po geslu:

„Ne kar veleva mu stan,

kar more, to mož je storiti dolžan.“

za svoj narod.

Zbližajmo se torej, zbližajmo se na poti versko-nravnih vzgoje našega naroda. Tu leži naša bodočnost!

Politični pregled.

Državni zbor.

Po nekem dunajskem poročilu bo najprej državni zbor sklican 8., ali najpozneje 17. novembra k svojemu delovanju. Do konca oktobra bodo zborovali deželni zbori.

Ceški kandidat na Dunaju.

Čehi v Leopoldskem okraju na Dunaju, ki ga je, kakor je znano, zastopal pokojni župan dr. Karl Lueger, nameravajo pri dopolnilnih volitvah postaviti svojega kandidata.

Preganjane poljskega časopisja na Poznanjskem.

Iz Vratislave poročajo: Proti uredniku listov „Kuryr Slonski“ in „Polak“, poslancu Koriantiju, je državno pravdnštvo uveljavilo kazensko postopanje radi ščuvanja k nasilnostim, ker je bila v teh listih priobčena kratka notica pod naslovom: „Kaj si ti?“, in ker se je na to vprašanje odgovorilo v notici: „Zapomni si, da si Poljak, in da ne smeš trpeti, da bi te kedó in naj si bo tudi vladin organ, nazival drugače!“

Parlamentarna kampanja na Ogrskem.

Vladni organ „Magyar Nemzet“ objavlja program jesenskega zasedanja ogrskega parlamenta.

Parlament bo najprej imel rešiti proračun za leto 1911, nato trgovinsko pogodbo s Srbijo in končno vprašanje glede skupnosti Avstro-ogrške banke, katere privilegij poteče koncem tega leta.

Nova stranka na Hrvaškem.

Med stranko prava in napredno stranko na Hrvaškem je prišlo do sporazuma in obe stranki sta se zedinili za skupen program.

Srbski samostalci bodo tvorili tudi nadalje še samostojno stranko, ki bo pa tesno zvezana z novo hrvaško stranko.

Nova stranka ima zelo hinavski program. Za podlago je vzela že obstoječo nagodbo med Ogrsko in Hrvaško, ter hoče delovati za njeno saniranje in izpopolnjenje. Glede hrvaško-srbskega vprašanja stoji stranka na stališču narodne edinosti Hrvatov in pa Srbov.

Stranka bo delala na to, da se uzakoni in zaščiti državljansko svobodo: osebno svobodo, svobodo vesti, svobodo izražanja mnenja, svobodo časopisja, zbiranja, združevanja itd.

Šolski pouk bodi naroden in versko-nraven. — Verski pouk pripada cerkvi.

Vse težko pričakuje, kako stališče zavzame ban Tomašič napram novi stranki. Dosedaj je vedno rekel, da koalicijska — ker med seboj needina — ni sposobna za vlado.

Sedaj po fuziji pripominja „Agrarier Tagblatt“: Sedaj je prišel za dr. Tomašiča čas, da pokaže svojo „sposobnost za vladanje“, da izposluje odpravo onih paragrafov železničarske pragmatike, ki tako nečuvno kršijo nagodbo in tako najde pot k „za vladanje sposobni stranki.“

Razpor v nemški radikalni stranki.

„Prager Tagblatt“ od dne 10. t. m. javlja, da je nastal v nemški radikalni stranki radi poslanca Wolfa razpor.

Poslanec Mühlwerth izjavlja javno, da Wolf v seji nemško-nacionalnega kluba ni imel vzroka nastopati tako, kakor je nastopal, ter je s tem preprečil celovško zborovanje.

Bred vsem pa povdarja poslanec Mühlwerth, da Wolf ni imel vzroka, nastopati proti Bienertovi vladi.

Volilci o obstrukciji v dež. zboru.

Poslanec dr. Verstovšek je imel v nedeljo zopet dva shoda v soštanjskem okraju, ki sta bila nepričakovano dobro obiskana.

V Št. Janžu in Št. Ilju so zbrani volilci odbravali glásno postopanje poslancev S. K. Z., obsojali neumno, slovenskemu ljudstvu kvarljivo politiko celjske laži-narodne stranke in odločno zahtevali od poslancev, da vstrajajo v tem boju, dokler se ne izpremeni položaj na boljše za slovenski Spodnji Štajer. Ta dva shoda izključno priprostih, poštenih in uglednih kmetov in gospodarjev sta lepa pričča, da poznajo naši kmetje mnogo bolj slovenske zadeve štajerske, nego celjski politiki-otročaji; temu se ni čuditi; kajti prista Narodne stranke nagiba v svojem početju le zlobnost, nikdar poštenost. Ljudstvo spo-

znava vedno bolj pogubonosno njihovo politiko, zato se tem bolj oklepa S. K. Z.

Dasi je celjsko časopisje še hujše delovalo proti obstrukciji kot nemški listi — ljudstvo dobro zna ceniti to izdajalsko delo — so vendar volilci na shodih že neštetokrat pozivali tudi v zadnjem času za odločen boj v deželnem zboru.

Podamo kratko poročilo o obeh shodih:

Št. Janž na Vinski gori.

Shod se je vršil v gostilni gospoda Žagerja šo svetem opravilu.

Otvoril ga je gospod župnik Gosak in predlagal za predsednika prejšnjega župana gospoda Krofliča, ki pozdravi poslanca dr. Verstovška in mu poda besedo.

Gospod poslanec govori najprvo o zadnjih volitvah in opozarja volilce na razne laži in obrekovanja celjskih listov, razpravlja obširno o deželnem zastopstvu, o nestrpni nemški večini, o slabem deželnem gospodarstvu, o raznih točkah, ki so dale poslancem S. K. Z. povod za opravičeno obstrukcijo. Vmes osvetli izdajalsko početje Narodne stranke, ki je meseca februarja izražala poslancem S. K. Z. na shodih zaupanje za odločen boj, sedaj pa jih napada in zahteva z nemškimi listi in s „Štajercem“ vred, da opustijo naši poslanci obstrukcijo. Tisti gospodiči, ki so še meseca junija in julija napadali poslance S. K. Z., da bodo izdali ljudstvo za kako kravjo kupčijo, sedaj po dveh mesecih trobijo v svet, koliko škoda prinaša obstrukcija slovenskemu ljudstvu. S takimi politikami se ne pečamo več, ker niso zreli za javno delo. Njihovo napadanje nas ne bode oviralo v naših ukrepih; mi bodemo vstrajalina mestu in se bori nadalje za vzvišene namene, dokler se ne spreмени položaj in nam ne jamči zares tudi plodonosnega delovanja na Spodnjem Štajerskem.

Poslanec dr. Verstovšek nadalje govori o raznih gospodarskih vprašanjih in o državnem zboru.

Njegovo izvajanje so sprejeli zborovalci z navdušenjem.

Oglasilo se je več posestnikov, ki so izražali svoje želje in prosili pojasnila.

Gospod Zajc kot star vojak je govoril o vojaščini; gospod Kroflič je prav jedrnat in razumno govoril o umetnih gnojilih, o drevesnicah, o dobnih toplicah, o cestah, o lovu itd.; gospod Videmšek o šolskih zadevah.

Gospod Videmšek in gospod Kroflič se še enkrat zahvalita gospodu kaplanu za pojasnila na razna vprašanja in izrazita poslancu S. K. Z. popolno zaupanje.

Bridke besede so padle od domačinov na župana Vodoška in občinski zastop, ki je po večini štajerčijanski. Ti možejo so tudi zajedno glavni stebri Narodne stranke, ki je lahko ponosna na te može, ki so še pred kratkim lov raje oddali zagriženemu celjskemu nemškutarju, nego slovenskim uglednim možem iz Št. Ilja.

Št. Ilj pri Gradiču.

Za Št. Ilj je bila ta nedelja zopet časten dan. Cela župnija se je zbrala v gostilni gospoda Krajncica. Veselje je bilo gledati te vrle može, ki so vzorni kmetje, vstrajni in trezni gospodarji in glavni stebri S. K. Z., odločni bojovníki za narodne in verske svētine. Prostori so bili natlačeno polni.

Ugledni župan Koren otvori zborovanje in predlaga predsednikom gospoda župnika Kolarja, ki prav prisrčno pozdravi gospoda poslanca dr. Karl Verstovška.

Lepo število vrlih mož samo je dalo poslancu navdušenja, da je govoril besede, ki so očitno učinkovale na navzoče. Rekel je, da jih ni treba navduševati za dobro stvar, oni so sami dovolj pokazali vedno, kako preudarijo dobro pri vsaki priliki politično delo in strankarsko gibanje.

Udarec za udarcem je padal na politične otročaje Narodne stranke, zgražanje se je slišalo od stavka do stavka radi izdajalskega početja celjskih kolovodij Narodne stranke in njihovega dela. Veselost se je vzbujala, ko je poslanec postavil v pravo luč častivredne stebre Narodne stranke, kakor slav. nega grajščaka dr. Pirnača, bivšega advokata in še bolj slovitega Ropotarja, in drugih. Dr. Pirnat je postal še-le sedaj znan po Št. Ilju po volitvah.

Ko je gospod poslanec označil povode obstrukcije, razvil celo zgodovino tega gibanja in razložil početje Narodne stranke v tem za Spodnji Štajer tako važnem boju, smo slišali ogorčene besede izmed volilcev.

Poslanec pomiri navzoče, češ, da se ne smiemo razburfati, ker ni smatrati delovanje teh gospodičev resnim. Že zdavno so uvideli vsi pošteni Slovenci, da so to nezreli ljudje, in ljudstvo jim kaže povsod že hrbet. „Mi se potegujemo za vzvišene ideje, za take ideje je treba odločnega in vstrajnega boja; v tem boju nas podpira ljudstvo, zato mora priti do končnega vspeha.“ (Klici: Nikakor ne odjenjajte! Hvala vam za odločen nastop!)

Ko govori še poslanec o državnem zboru in ko konča svoja izvajanja z zahvalo za zaupanje, se pa oglasi k besedi gospod župan Koren, znan govornik Saleške doline. Lepo je označil navzočim pomen volitev in govoril o namenih, katere imajo celjski listi. Prosil je gospoda poslanca, da posreduje o raznih

V nedeljo 18. t. m. vsi v Petrovče.

gospodarskih vprašanjih, o občinskih in šolskih zadevah, o prepovedi parceliranja kmečkih posestev, o cestah, o lovski postavi itd.

Gospod župan stavi še posebej resolucijo glede obstrukcije, za katero se vsi soglasno izrečejo, dokler se ne spremeni položaj; poslancem se izraža nemajeno zaupanje.

Gospod župnik Kolar zaključi nato sijajno vspešni shod.

Raznoterosti.

Iz šole. Na novi 5razredni dekliški ljudski šoli v Trbovljah so razpisana štiri mesta za učiteljice. Na 3razrednici na Dobrni je razpisano mesto nadučitelja. Šola je v drugem krajevnem razredu. Prošnja za ta mesta do 30. septembra.

Osebnosti. Cesarski namestnik grof Clary se je podal na graščino Brandhof na lov k grofu Meranu. — Namestniški podpredsednik dr. Netoliczka se je podal v Trst. — Za infuliranega prošta in mestnega župnika v Gradcu je imenovan č. gosp. Jurij Schabl, sedaj župnik S. J. cerkve.

Otvoritev št. Iljskega Doma ni bila po godu znanemu liberalnemu mazaču iz Maribora. V „Nar. Dnevniku“ se huđuje, da nismo vabili na slavnost liberalnih Sokolov, zabavlja čez Orle in njih telovadbo, pozabi pa povedati, da so celo Sokoli ploskali preciznemu izvajanju vaj in nastopu Orlov. Piše, da ni bilo slovesnega sprevoda iz kolodvora. Revče, zakaj pa si spal tako dolgo. Prišel bi bil ob 12. uri k dohodu posebnega vlaka na šentiljski kolodvor, pa bi bil videl reden sprevod, ki je bil slovesen in veličasten, da so se mu tudi nasprotniki čudili. Videl bi bil tudi na čelu tega sprevoda korakati mogočno četo Orlov, za katere se toliko zanimaš. A zaspal si liberalni prijatelj vse to! Da se je pa izvršila vsa prireditev v občo zadovoljnost nad vse slovesno, to priznavajo vsi udeleženci. Mrzela pa je temu mazaču slavnost zato, ker jo je priredila naša organizacija in ker ni prišel na svoj račun.

Kako hujskajo. V sredo, dne 7. t. m. zvečer so imeli mariborski Nemci takozvano sedansko slavje. Pri tej priliki je imel pastor Mahnert govor, ki zasluži, da ga nekoliko izčrpamo, da bodo naši čitatelji videli, s kakimi sredstvi delajo naši nemški nasprotniki. Mahnert je med drugim rekel doslovno: (Na poti proti zahodu, ki obvlada svetovno zgodovino, kakor večno, nepremeljivo postavo, je napravilo plavooko, rujavoloso, mladosti polno, moči kipeče nemštvo nepremagljiv jez. Nasprotno. S krepkimi sunki je potisnilo Slovane vedno bolj nazaj in jih je velik del požrlo. Ponemčilo jih je. Vendar boj z ostalo ogromno množico je ostal in bo ostal in bo moral biti enkrat izvojevan na krvavem bojišču. Odločiti se bo moralo vprašanje, kdo naj ima hegemonijo v Evropi, ali naj vladuje germanska „Herrenkultur“ ali pa nekultura Slovanov, in Slovan pomeni suženj. — Ampak mi pričakujemo nov Sedan. Mi upamo, ker verujemo v svoj narod, v njegovo bodočnost, v njegovo zmago. Da, še več, mi moramo delati za Sedan nad Slovanstvom.) Tako je govoril iz Nemčije importirani pastor proti Slovanom. Dalo mu seveda ni miru in agitiral je tudi za protestantizem: (Maribor je „freiheitlich“ mesto. Zahvaljujem se tukajšnjemu „freiheitlich“ nemštvo, da se je tako krepko potegnilo za protestantizem, ki se je boril proti farški domišljiji in rimskemu psovnanju.) — Tako Mahnert! Ali ni to že vendar nepresegljiv škandal, da sme pri nas v Avstriji od nekod iz Nemčije privandrani pastor tako hujskati proti Slovanom in proti katoličanom ter nas tako psovati. Ako bi si drznil izreči Slovenec le polovico takih krutih žalitev, bi prišel v konflikt z vsemi paragrafi, nemškemu pastorku pa se seveda nič ne zgodi. On lahko vzbuja vse strasti, a nobene državne oblasti ni, ki bi mu prepovedala tako kaznjivo propagiranje svojih idej.

VII. avstrijski katoliški shod v Inomostu se je včeraj, 11. t. m. sijajno zaključil. Kakor prvi dan, v petek, 9. t. m., je bila tudi v soboto in nedelja udeležba ogromna. Posebno slavnostna zborovanja v soboto in nedeljo zvečer so krasno uspela. Govorniki, na koje se še povrnemo, so želi viharje navdušenja. Za tajnika shoda je bil izvoljen tudi dr. Hohnjec.

Norcem daj Bog pamet, tako vzdihujemo, kadar čitamo „Narodni Dnevnik“. Sedaj si belijo glavo, ali je šel dr. Korošec dne 7. septembra v Gradec brez dovoljenja ali z dovoljenjem svoje stranke. In Slov. klub je sklical dr. Korošec dne 8. septembra v št. III samo zaradi tega, ker mu je „Narodni Dnevnik“ (notabene dne 9. sept.) očital, da dela brez vedenja in odobrenja svojih kolegov politiko v Gradcu in sklepa tam kravjo kupčijo. Informirani pa so celjski liberalni voditelji tudi tako, da se Bogu usmili. Svojim bacom pišejo, da je imel dr. Korošec pri namestniku skupne konference z Nemci, akopprav so tudi nemški listi, ki so pri liberalcih v velikih čišlih, poročali, da so zastopniki strank govorili s Claryjem „nach Parteientrennt“.

Kako to Nemce jezi. Piše se nam: V „Marb. Zeitung“ od dne 1. t. m. popisuje neki potnik svojo vožnjo s parobrodom po Donavi proti Belgradu. S solzami v očeh pripoveduje, da je videl na parobrodih samo mažarske in slovenske napise, nemškega pa nikjer, čeprav je bila polovica Nemcev na parobrodu, ki so se z nemščino kratkočasili. Oh, kaka krivica se s tem godi nemškemu narodu, ki se mora voziti v parobrodih po Jugoslovanskem, kateri niti

nemškega napisa nimajo. Ko je vprašal uradnika pri blagajni, zakaj nimajo nemških napisov, mu je baje ta zelo neprijazno odgovoril, da jih nemški napisi čisto nič ne brigajo. Ne beležili bi sicer tega dogodka, pa je tudi za nas Slovence velpomemben. Ko bi se mi Slovenci tudi po tem ravnali in to storili v narodnem oziru, kakor drugi narodi storijo, bi bilo za nas pač v marsičem bolje. Čisto drugače pa je žalibog med Slovenci. Če pride tujec v kako popolnoma slovensko vas, najde večinoma samo nemške napise, kakor da bi prebivali tam sami Prusi. Večkrat se zgodi, da jih sodiš po napisih kot za pristne Nemce, ter jih nagovoriš tudi nemški; pa joj, kako si blamiran, ko ti ne morejo dati pravega odgovora, ker so v resnici le Slovenci in nimajo pojma o nemškem jeziku. Vse to osmešenje in za Slovence slabo spričevalo pa bi gotovo izostalo, ako bi bil napis slovenski. Slovenci, delajte in skrbite za to, da bodo povsod slovenski napisi. Proč z nemškutarijo in nemškimi napisi, ki nas čisto nič ne brigajo, ampak samo smešijo in blamirajo.

Čebelarji, pozor! Kdor ima čist, svetel, sploh lep med, naj ga prijavi do nedelje pri podpisanem društvu, katero ga bo odkupilo ali v imenu lastnika razstavilo v Gradcu. — Slovensko čebelarstvo društvo za Spodnji Štajer v Slivnici pri Celju.

Liberalno dijaštvo — in delo. Naši svobodni, radikalni, liberalni in ne vem še kako se nazivajoči akademiki se kaj radi postavljajo za najgibnejše in najpošrtvovalnejše narodne delavce, ki edini bodo rešili Slovence pretečnega pogina. Akoravno so v svojih programih in načrtih tako konfuzni, da se Bogu smili, kakih očitaj vendar ne slišijo radi. Kako so pa naša očitanja radi liberalne zmedenosti in nedelavnosti vtemeljena, evo vam drastičen dokaz: Na Koroškem obstoji ferijalno društvo Gorotan, v katerem so poleg akademikov tudi učitelji. Človek bi mislil, da razvija to društvo v najbolj ogroženem delu Slovenije brezprimerno, intenzivno delavnost. In kako je pa v resnici? Na 18. avgusta so imeli sklican svoj prvi občni zbor, a prišli niti niso trije glavni odborniki, priprostih članov še omenjati ni treba. Dne 3. t. m. so imeli potem svoj občni zbor. Bil je prava slika liberalne mizerije. Nekoliko se je proslavljalo „delo“, o katerem na Koroškem nihče nič ne ve, nekoliko se je napadalo duhovščino in vsega špasa je bilo konec. O kakem resnem delu ni bilo nič slišati. Cela vrsta odsekov obstoja v okviru društva Gorotan. A kje je delo, ki je njihova naloga, ki je njihov smoter? Gospodarski odsek. Kje je delo na gošpodarskem polju? Nič. Obrambni odsek obstoja. Kje je obrambno delo? Nič. Kaj dela šolski odsek? Kaj dela dijaški odsek? Nič. Kje so veselice, katere naj priredi, ali vsaj pomaga prirediti veselice? Veselice ni bilo nobene? Kje so predavanja? Nič in zopet nič. Eno leto obstojajo odseki in strmite, še konstituirani niso! Tako je tedaj delo liberalnega dijaštva. Frazariti in zabavljati ter proslavljati lastno puhloglavno lenobo, to se zna, delati pa ne. Lojalno pa konstatiramo, da je še ono malo življenja, ki ga je bilo v Gorotanu, zaneslo vanj slovensko učitelstvo, dijaštvo je na vsej črti popolnoma spalo.

Euharistični kongres v Montrealu. Dne 6. t. m. je bil v Montrealu v Kanadi otvorjen euharistični kongres, kateremu predseduje kardinal Vanutelli. Kardinal je izjavil, da se bo kongres v bodoče vršil izmenoma v Evropi in v izvenevropskih deželah. Kakor poročajo iz Montreala, je dne 7. t. m. kanadski ministrski predsednik priredil članom kongresa zajutrek, na katerem je imel kardinal Vanutelli govor, v katerem je pohvalno omenil versko svobodo v Kanadi in nazdravil angleškemu kralju. Ministrski predsednik je izvajal, da ima papeštvo še vedno svoj ugled in svojo moč in je končno napil papežu.

Proti modernizmu. Papež (je izdal Motu proprio pod naslovom „Sacrorum mantistitum“, v katerem določa odredbe za bojno kampanjo proti modernizmu. Papež spominja v svojem Motu na vse tozadevno že izdane odloke, in podaja tudi nekaj novih določil. Novi Motu proprio prepričevalno pozivlje škofove in vse predstojnike, naj skrbno nadzorujejo vzgojo mladega klerusa, in opozarja na analogne inštrukcije Leona XIII. Motu proprio vsebuje tudi prepis znane enciklike Pascendi.

Novi odloki svete stolice in nasprotno časopisje. Zopet se peča nasprotno časopisje intenzivno z novimi odloki svete stolice, ki zadevajo starost otrok, ki prejemajo sveto obhajilo, odstavljanje župnikov in pa modernizem. Čudno je, da se smatra židovsko in nemško-nacionalno časopisje vedno za najvišje in ne zmotljivo inštanco in stvarih, ki ga nič ne brigajo, ki so notranja cerkvena zadeva. V eni prihodnjih številkih prinesemo v informacijo članek izpod peresa nekoga bogoslovnega profesorja.

Slovenec — izpraševalni komisar na praški tehniki. Poroča se: Slovenec Ivan Arh, vladni svetnik in ravnatelj cesarskih domen na Češkem, je imenovan za izpitnega komisarja na češki tehniki za II. državni izpit in sicer za poljedelstvo.

Lutski „klerikalci“ vedo vedno očitati katoličanom, da jih hočejo duhovniki spraviti pod svojo komando in da so potem zgolj „farški hlapeci.“ Tukaj vam pa povem, kako se obveže lutski učitelj, če hoče na Koroškem dobiti službo pod komando grofice Thurn. V dekretu se mu zabičujejo te-le dolžnosti: 1. Učitelj mora priučiti in vzgajati izročeno mu mladino v temeljitem znanju lutrske vere in npravnosti na podlagi svetega pisma in lutrskega katekizma po ukazih katehetovih. 2. Naj zvesto poučuje otroke po predpi-

sani metodi v vseh predmetih, katere določuje učni načrt za ljudske šole, a zahtevaj naj več; učitelj vadi otroke prav posebno pevati cerkvene pesmi, sploh naj zelo goji cerkveno petje. 3. Učitelj naj živi tako, da bode za zgled vsem lutrskim udom občine, kakor je res npravno in krščansko živeti, moč mu dajaj molitev in neprenehana raba besede božje (unausgesetzter Gedanke des Wortes Gottes). Gospod pa, naš Bog, naj blagoslovi vaše imenitno delo, da ga opravljate vedno v čast božjo in v častni in večni blagor izročene vam mladine. Kaj bi porekel ves lutrski Jeruzalem, če bi se dekreti za učitelje katoliških šol tudi tako cedili pristne pobožnosti! (Pa bi bilo vsaj resnica v njih, ne pa zgolj farizejstvo „kristjanov“ lutrske sorte, ki niti nočejo več verovati, da je bil Kristus Sin božji! In kaj bi rekli „katoliški“ učitelji, ko bi dobivali od katoliške strani take dekrete, kakor jih dobivajo lutrski? To bi bilo vpitja čez klerikalno gospodazelnost!

Dovoljena šolska knjiga. Naučno ministrstvo je dovolilo uporabo latinske šolske knjige: „Lafinske vadbe, I. del.“ (za prvi gimnazijski razred). Spisal Fr. Wiesthaler. Novo naklado preskrbel dr. Jos. Tomišek.

Šolski otroci in nalezljive bolezni. Deželni šolski svet na Dunaju je zaukazal, da je pri sprejemanju otrok v vse ljudske in meščanske šole starišem, oziroma vsakemu otroku, brezplačno izročiti pouk o nalezljivih boleznih. Da je to zelo dobro in pa hvalevredno, bo vsak uvidel, kdor le pomisli, da ravno šolski otroci največkrat razneso nalezljive bolezni in da se te vsled nepoučenosti starišev dostikrat tako zelo razširijo, da okužijo cele kraje in povzročijo mnoge nesreče.

V nedeljo, 18. sept. vsi na veliko ljudsko slavnost v Petrovče!

Štajersko.

Ptuj. Zivinski sejem dne 7. septembra. Prignalo se je 210 konj, 1261 goveje živine in 1240 svinj. Cene so bile sledeče: biki 56—63 K, voli 72—78 K, krave 48—70 K 100 kg; svinje 96 v do 1.10 K 1 kg. žive teže. Vsa prignana živina se je razprodala. Cene so bile malo nižje od prejšnjega semnja. Prihodnji konjski in goveji sejem bo 21. sept., svinjski pa 14. in 21. sept.

Sv. Peter niže Maribora. V soboto dne 10. septembra se je na potu iz Sv. Petra pri Mariboru proti št. Rupertu ponesrečila stara žena Jožefa Petek ter si je zlomila levo nogo.

Št. III v Slov. goricah. V Ciršaku ob Muri, eni najbolj zavednih naših občin, se vrši prihodnja nedeljo dne 18. septembra shod Slovenske kmečke zveze. Govorita poslanca Ivan Roškar in dr. Karl Verstovšek. Zborovanje bo v hiši gospoda Petra Lenca ob ¼4. uri popoldne. Vse naše somišljenike prosimo, da agitirajo med našim ljudstvom v Ciršaku in Selnici za obilno udeležbo. Na shodu se bo razmotrivalo šolsko vprašanje. Zatorej vsi na shod!

Dobrna. Dobrnski narodnjaki pošiljajo najsrčneje pozdrave prečastitim gospodom duhovnikom, ki so bili letos tu. Ob enem se tudi sporoča, da se bo potegovalo upravništvo hiše družbe duhovnikov lavantinske škofije po svojem zastopniku častitemu gospodu župniku Miroslavu Kukoviču, da se bodo tudi za zimski čas lahko uporabile kabine, oziroma veliki bazen.

Št. III v Slov. gor. Šentiljskim Slovincem bo ostal 8. september v vednem spominu. Tako slovesnega dneva še najstarejši šentiljski niso videli. Zelo je uplivala na domače velika držnost in pdivijanost naših narodnih nasprotnikov. Mnogi, ki so dosedaj še cincali z nemškutarji, so se zgražali s poštenimi Nemci vred nad surovostjo nemčurske fakinaže. Po 8. septembru je naše ljudstvo še bolj probujeno.

Dekliški shod.

Dekliški shod na Črni gori se je sijajno izvršil, dasi je bilo vreme tako malo vabljivo. Nad 800 deklet se ga je udeležilo iz raznih župnij, celo iz Središča je že v soboto kljub celodnevnemu dežju prišlo 17 deklet in še v nedeljo nekaj. V cerkvi je pridigoval g. župnik in dež. poslanec Ozmec. Takoj po opravi se je začelo zborovanje, ki je trajalo skoro 3 ure. Vodil ga je izborni č. g. Muršič, ki je govoril tudi krasen slavnosten govor. Potem so nastopala dekleta iz raznih župnij: Črna gora (1), Fram (3), Središče (1), Jarenina (1), Vurberg (1), Slivnica (2), Št. Janž (1), Cirkovce (4), Ptuj (4), Hajdin (1), Sv. Marko (1), Sv. Lovrenc (4), Sladka gora (1), Petrovče (1), Makole (2), Žetale (1); prihitela je na shod in govorila tudi podpredsednica Z. S. D., Marija Drev iz Petrovč. Vrli šentjanski pevci z g. organistom, in šentlovrenške pevke so pri shodu krasno peli. Vsi smo se vrnili zadovoljni in polni navdušenja iz krasnega shoda!

Proda se posestvo obstoječe iz hiše, hleva, 2 gozdov njiv in vinograda. Hiša ima dobro pitno vodo. 5 minut od žel. postaje v lepem trgu na Štajerskem. Vprašanja na Avgust Cof, posestnik v Šmarje pri Jelšah (Štajerko). 132

Učenca

iz dobre hiše se sprejme v veletrgovini R. Stermecki, Celje. 126

Hiša s tremi stanovanji, vse v dobrem stanju, zraven hiše velik vrt, klet, studenec, se proda. Zgor. Radvanje 60, blizu Maribora.

Učenec se sprejme pri Jos. Dufek, medicinar in svečar Maribor. 120

Vage

za vagona, voze (mostne), centimalne, skalove, decimalne, za živino, tablicove in vsake druge vrste za gospodarske in obrtniške namene izdeluje ter priporoča po nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Trgovski pomočnik, dober prodajalec, zmožen nemškega in slpvenskega jezika se sprejme. Vstopi se 1. oktobra. — Jožef Ullaga, Tegethoffstr., Maribor. 129

Dijaki se sprejmejo na stanovanje in hrano proti zmerni ceni. Naslov pri g. M. Berdajs, trgovina s špicerijskim blagom in semeni, Maribor, Sofijin trg. 119

XXXXXXXXXX

Edina štaj. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

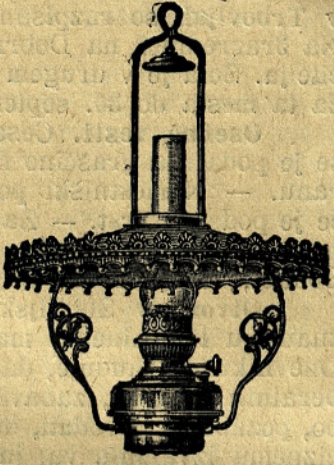
Franc Strupi : Celje

Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in priv. stavbah.

..... **Najsolidnejša in točna postrežba.**

TRGOVCI!

Ne pustim potovati ker preveč stane, prodajam pa po ceni ker ne pustim potovati. Obrnite se toraj pismeno ali osebno in zahtevajte vzorčne pošiljave.

Narodna veletrgovska hiša

R. Stermecki : Celje.

Restavracija

Narodni dom

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtni paviljon. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča 37

Lojzika Leon.

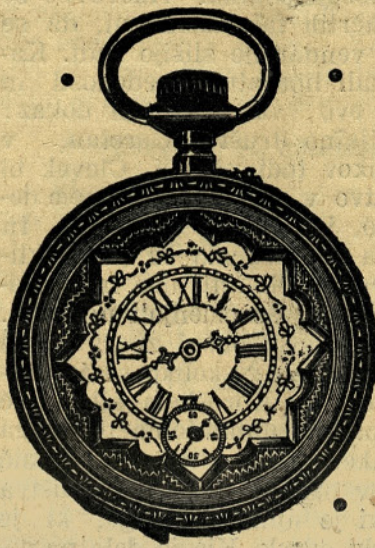
M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

== priporoča svoj ==

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethova cesta 39

peró kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur i. t. d. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.

10 Priznana najboljša igle za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

NASIM GOSPODINJAM

priporočujemo priznano najboljši pridatek za kavo „ZAGREBSKI pravi FRANCK“ s kavnim mlinčkom, kot izvrstni domači izdelek. 52

Umetni zavod za slikanje na steklo
Maks Tušek : Ljubljana

Sv. Petra nasip št. 7

se priporoča preč. duhovščini in cerkvenim predstojnikom za izdelovanje slikanih cerkvenih oken, in vse v to stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

== Načrte in proračune na razpolago. ==

Dober tek je dobra stvar,
Zanemarjaj je nikár!
Dober tek imaš vsak dan,
Ako živiš

Najboljši želodčni liker!

Sladki in grenki.

Ljudska kakovost liter K 2.40.

Kabinetna kakovost „ „ 4.80.

Naslov za naročila: „FLORIAN“, Ljubljana.

Narodni brivec

R. Anderwald

v Celju, Graška cesta 22

== se priporoča za obilni obisk. ==

Spodnještajerska ljudska posojilnica v MARIBORU,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

Stolna ulica št. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: na v dne po 4%, proti 3 mesečni odpovedi po 4½. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 4¾%, na vknjižbo sploh po 5%, na vknjižbo in poroštvo po 5½% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. — Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. dopoldne in vsako soboto od 8 do 12 dopoldne, izvzemši praznike. — V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8.—12. dopoldne in od 2.—5. popoldne. 6

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.